

בסיעתא דשמיא

קובץ אמרי קודש מאת ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שדיבר לאנ"ש בארצה"ק

ביומא דהילולא קדישא

של ב"ק מרן אדמו"ר מחרב"צ זצוקלה"ה הי"ד
ד' אב תשס"ה לפ"ק

* * *

יו"ל פה חצרות באבוב

שנת וכו' תנשי"א מלכותך לפ"ק

ע"י חברה קנין ספרים

דבית המדרש הגדול דקהל שערי ציון ד'באבוב

בנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, ניו יארק

אמרי קודש מאת כ"ק מרן אדמו"ר שלימ"א

שריבר לבללות אני"ש בארצה"ק [ע"י מעלעפא"ן]

בעת שהתאספו בקריית באבוב

לרגלי יומא דהילולא של

כ"ק מרן אדמו"ר מחרב"צ זצ"ל הי"ד

יום ד' לחודש אב שנת תשס"ה לפ"ק

שלום עליכם אנשי שלמונו והנה עיקר העבודה של חלמידיס
 הקריס. - הנה יוס זה גדול וקדוש ומסודיס ציומא דהילולא של חלדיק,
 הוא, יומא דהילולא קדישא של כ"ק הלל הוא אציו רועינו, כולנו בני איש
 אא"ו מוחרב"צ זצוק"ל זי"ע הי"ד, אחד נחמו, חוצה עליו היום להיות
 שנהג על קדושת השם, ועלה על ממארי דקושנא, להמזינן ולהעמיק
 מוקדה יחד עם בנו ומחיו ולפני היטב דרכיו ואורחומיו הקדושים,
 חלמדיו ומסודיו. עוד זאת שאנו ולהשחלל בכל הכוחות להמשיך דרך
 עומדים עדיין בסוף השבוע שחל בו זה. ואחד מעיקרי העבודות
 יומא דהילולא קדישא של כ"ק והמדריגות של כ"ק מרן אא"ו זי"ע,
 אאמו"ר זצוק"ל זי"ע, וממילא הזמן הימה להשפיע סמיד מורה ועבודה
 מסוגל ציחר להיושע בדבר ישועה השי"ת בלכות בני ישראל, וכדוע
 ורחמים, שהוא צמינת כפלים לחושי'. שתיקף אחרי מוס מלחמת עולם
 כן ישור השי"ת שזכות אבותינו הראשונה, שהשפיעים מכל המינים
 הקדושים יגן עלינו, וזמן זה שהס לכדו צרשומיהם אלפי נערים ועשו
 הולכים מהיכל להיכל בעולמות שמות פארץ והחריצו הרבה צמי ישראל
 העליונים, ואמרו סכמו"ל (פסחים ג.) רח"ל, התאור עו בגורים, וקצן רבך
 הרוגי מלכות איין למעלה ממחיתם, קיצונים גדולים מנעירי פאן קדשים,
 ישפיעו עלינו שפע מרובה מן השמים וטרם ויגע עמם בכל קומו יומס
 של כל מיני צרכות טויות והלמות ולילה, להשפיע עליהם מורה ורחם
 בגוף ונפש. שמים, והקיס דור חדש של חסידים

אציהס שבשמים, ואמר כי מדי דברי לעומת אמריס, יתעוררו חמי שמים,
 בו, דיצור הוא לשון קשה, כלומר ויכול לעבדו ית"ש בשמחה צהרצת
 בשעת ששולט עליהס מדת דין ס"ו, הדעת אפילו צחסכת הגלות. וצפרט
 זכור אוברנו עוה, שצאומו זמן עולה צהאי יומא דהילולא, נקבל על עצמינו
 זכוינו לפני ית"ש לחוס ולרחס עליו למלאות רעונו ומפנו של כ"ק זקני
 כרחס אצ על צניס, על בן חמו מעי זי"ל, לסייע ולעזור אח חסריס צמומת
 לו רחם ארחמונו נאום ד', שאו יכוליס הנפש.
 לעורר חמיס מרוצים לפני הקב"ה ויהי רעון שב"ק מרן אא"ו
 ולפעול ישועות טויות על כלל ישראל, וצוק"ל זי"ע ישורר חמיס לפני כסא
 עכדיה"ק. כבודו ית"ש, להמשיך עליו שפע מן
 והנה כהיום אנו נמלאיס בשפל השמים צצרכה והלמה בכל העניינסי,
 המצב וצחקר המדריגה צגשמיזת בני חיי ומוזי רוחי, וישפע עליו
 וצרותיזתי, וצפרט פארץ ישראל שיס חמיס וחסדים מגוליס, שהכל יתנהג
 כל כך ררות ומנוקות מהשומאים על דד היחר טוה, ומחו לשמוע מכס
 מסצבי, ומלפניס אנו לרחמי שמיס ממיד אך ורק צצורות טויות, ומזנו
 מרוצים, כי איין לנו להשען אלא על לגל אח צניכס להיות צניס כשריסי
 אציו שבשמים, והוא צצחיית כי מדי וטוויסי ההולכים דרך הישר והלכו,
 דברי צו כנ"ל. ולהעמיד דורות ישריסי לדי ולמחרת,
 וממילא עכשוו הוא שעת חמיס וצקרוז מכה להקינו ורנו שוכני עפר,
 ורעון להחפלא ולצקס מלח הקב"ה, יחד עם כ"ק זקני בעל ההילולא
 שצוכות חלדיקיס והקדושיס הללו, אשר זצ"ל, על ידי צילת משיח דלקינו
 כל ימיהס הרצינו מורה ומסרו נפשם צמהרה צימינו אמון.

* * *

שכר עזרו הרבה שנים ועדיין לא נטשנו, ומדוע בן ישי לא בל. וענה לו הרה"ק ר' נטע"ל זצ"ל בלשון הקודש, הלילה הזה בולנו בשובי. וכוונתו, לדוד כי קמת צקמת מתערב יפה זה בזה כמו לח בלח, משא"כ סובין, שהיא פסולת מקמת גסה, קשה לגבול ולעשות ממנו עיסה, ועל זה אמר, הלילה הזה בולנו מסובין, שבגלות הזה אין בנו אחרות והתחברות כראוי, כי נעשיו מן סובין שאין מתערבין יפה יפה וממילא אין מתחברים, עמדה"ק. וחסת היא עבודמינו ציוס הזה, שכל אחד יבזון היטב באיזה ענין יכול לפעול לטובה על חבירו, ואש את רעהו יעזרו ולאמיו יאמר חוק, ועי"ז נוכל בולנו להחזיק מעמד, ולהרמיז גבולי הקדושה וליך מחיל אל חיל ברומיות, וגדול כח הליצור באחרות, הן אל-כביר לא ימאס.

אפי"ס את דברי דברי יקר שאמר הרה"ק מוה"ר משה מראזוואדוב זצ"ל, בטעמה דמילתא שנהגו אצומונו הקדושים זצ"ל [ויסודמו מהרי קודש הרה"ק מראפשיץ זי"ע] לשיר בשבחות ימי בן המהרים הפיוט שמו בפארים וכו' [מיוזג לשמית דקאש השנה]. ואמר לצמר ע"ד משל, דהנה טבע העולם

ואנשי מעשה לומדי מורה ויראי ד'. וכן נהג תמיד, שלא אמר שלום עלי נפשי, אלא השקיע בזה כוחות גדולים ועמומים לקרובם תחת כנפי השמיניה, וכל ימיו היו ששררת ארוכה אחת של מסירת נפש להרצנת החורה, ולעשות פעולות טובות לאחרים בלב ונפש.

שראו את החידוש, כי בן אחו דניק לכו בקודש גם ב"ק אאבוי"ד זצוב"ל, שמיקף אחרי מוס מלחמת עולם השני, לבש כח ועוז ואור כגבור חילים להקים ולכוון את מוצב ד' ההרוס, להעמיד דורות ישרים ולהשפיע עליהם מורה וקדושה, וכל ימיו מסר את נפשו לטובה בני ישראל. וזהו עיקר עבודתו היום, שכל אחד ואחד ישמל בכל כוחו להיות מזהה את הרבים להשפיע על אחרים ממעלותיו בכל מה לאפשר, וצד כל אחד להיות צבתי משפיע, ואין בזה שום נפקותא אם הוא בעל הבית או אצרך או בחור, כל אחד יש לו איזו מעלה ומדינה יתיר מחבירו, ויכול להשפיע על אולמו מאשר חן אופו ד', הן ברומיות והן בגשמיות.

ואפשר להעמיס עינין זה בלשון המשנה (אבות פ"ג, מ"ד) המהולך שאינו משמל להשפיע לולמו בגשמיות

בדרך יחודי הרי זה פותחוייב בנפשו. ולכאורה אומרנו הרי זה מתחייב בנפשו לריך הצנה. ולהני"ל י"ל הכוונה, דהמשנה מדבר מאלם האולך בדרך הטוב והישר, ועוסק כל היום בצורת ד', והולך מעלה מעלה בעבודת השי"ת, אמנם הוא מהלך יחודי, ציו לבין קומו ואינו משגיח על אחרים ללמד אותם את הדרך אשר ילכו בה. על זה שנו חכמים, הרי זה מתחייב בנפשו, כי נודע דנפשו ושמומו של האדם נקראת נה, כמאה"כ (משלי כ, ט) ער ד' נשמת אדם. והנה אמרו רז"ל (תענית ז.) דנר יחדי אינו דולק, ור"ל שאם כל עבודתו רק ציו לבין עצמו צהתבודדות, ואינו מתחבר עם אחרים, אז גורם חוצה לעצמו ופוגם בנפשו, שאין נרו דולק, כלו' שגשמומו אינה זוכה לעלות למעלה עליונה בצורה ועבודת השי"ת, ולהאיר באור אור גדול שמסוגלת להגיע שם.

וכן ה"ב"ק זקוני זצוב"ל די"ד לומד ומדריך לתלמידיו ותמידיו, כי זהו עיקר העבודה, להשפיע על אחרים וללמד אותם דעת ותבונה, הן בצורה הק', והן בשאר ענינים, ולעמוד להם לעזר ולפעל בכל מה לאפשר, וכל מי שאינו משמל להשפיע לולמו בגשמיות

וצומונית, הרי הוא צממת פלג למצוה, שמתי' לו היכולת לקיים לאה גופא.

ויש להעמיס דבר זה בדברי חכמי'ל במגלה (מדיס פת) על הפסוק (ירמי' ט, י"ג) מי האיש החכם ויבן את זאת וגו' על מה אבדה הארץ, ויאמר ד' על עוכם את תורתה וגו', אמר רב יהודה אמר רב, שלא ברבו בתורה תחלה. ורבים לאו קן תמסו, למה אבדה הארץ דוקא בשביל חטא זה שלא ברבו צמורה תמלה. ויש לומר הכוונה, להנה ברבת התורה היא הברכה היחידה אשר מטבע הברכה היא לבקש על עצמו ועל הלאה וזלמו, והערב נא ד' אלקינו את דברי תורתך צפוני, ומיך מוספים לבקש, וצפיות עמך בית ישראל, וממשיכים להתפלל, ונהי' אמתו ולאמאי וכו', ולאמאי כל עמך בית ישראל, כולנו ידעי שמך ולומדי תורתך וכו'. וחו כוונת חז"ל, על מה אבדה הארץ, והתשובה היא, שלא ברבו צמורה תמלה, כלומר אף שעסקו צמורה והי' דבקים בהשי"ת בכל לבנם וכל נפשם, אמנם עזרתם הימה רק בינם לבין קוים, ולא לאו עזר זלמס ללמוד עמהם ולקרבם אל הקדושה. וזה יכול להיות גם בעינים קלים מאד, ואפילו רק לימן און קשמת

חנם. אלא ודאי שיעקר אהבת ישראל אינו באהבת הגוף, אלא באהבת הנפש, שהיא אהבה נלחית ואהבה שסופה להחייס, והאהבה הזאת לא הימה בזמן היות, שאם לאה איס רעשו הולך שוצב אחר שירות לבו, לא הי' מומה בידו ומיסקר אומו כלל. ועל זה אמרו שמתר היות בשביל עון שנלמ חנם, כי עיקר האהבה הוא אהבת הנפש. וכמת שס בתוך הדברים ביה"ל, או ואבוי, היש לך שוגא גדול מזה, רואה מצוה טובע בנהר ואין מומה, זו שנלמ חנם בלי מלוח שהי' בזמן בית שני, יעו"ש באורך גדול.

ובדבר זה נריך כל אחד להתאמת ולהשתדל בכל כוחו ואמו לסייע לולמו ולהיות לו לאחיעור ולאחיסתו. ובי"ה שזימו לראות בזה שינוי לטובה אל אפי"ש היקרים שימיו, שכל אלו האצרכים והצחורים הספנים צחורתינו ומחויקים צחרימנו, מחספסיס מומן לומן צחורות להתחמס יחד צעודת השי"ת. אמנם דברי תורה נריכים חיזוק, וכל אחד נריך להוסף אומך ולהשקיע בזה כוחות מרובים להיות ממחי ררביס להשפיע על אחריס ממעלומיו צמורה ויראת שמים. וצפרט ציוס הקדוש

הזה, וכמו שהוכרנו לעיל, שזאת הימה עיקר העבודה של ב"ק מוך זקניי וצי"ל בעל ההילולא, אשר כל ימיו הרניץ תורה צמסירת נפש, והשליך נפשו מנגד להשפיע תורה וקדושה ומסירות על בני ישראל. וכן הי' רגיל לעורר לתלמידיו גדול מחיות הענין, וכלשונו הקדוש באגרת הקודש שכתב צמת מל"ט לפ"ק, [ב"ק אאבוי"ד וצי"ל הסטטא שאגרת הזאת היא החוזה של כ"ק אפי' וצי"ל הי"ד לבני ולתלמידיו ולמקוריו ולנביס אחיהס], הבעל שם טוב וי"ע אמו לדיק דרכו בקודש לדורות עולם צעמוד גמי"ת, והוא לוחות גם את מצוה צנפ וצנף, וזהו דרך התקירות לסייע לולמו הן צמלי דשמיל הן צמלי דעלמא, עכ"ל.

ובענין זה מסופר, כי הרה"ק הרבי ד' שבועיקא וי"ע נגש פעם אל הרה"ק מוה"ר נפעלי' משינאוויא וצי"ל צעמת"ס קישושי בלה, אשר לזיקים העידו עליו שהי' מהל"ו לזיקים שצדוק, ואמר לו צלשון הקדוש [הן הי' דרכו שהי' מדגז לנשה"ק] מה נשתנה היליה הזה מכל היליות. והנין הרה"ק ד' נפעלי' וצי"ל כוונת שאלמו היא, למה נשמנה גלות זה הדומה לללה, משאר גלות,